ఆరిపోయిన దీపాలు

"మందాకిని"

తెరిచిన కళ్లు మూస్తూ తెరుస్తూ [illegible] ఆశ... [illegible] "[illegible] జీవితాన్ని [illegible]"
ఆశ [illegible] అంతలోనే కళ్లు [illegible] ఆనందంతో [illegible] ఉప్పొంగింది.
[illegible] "[illegible] [illegible]"
[illegible] ఇంతకాలానికి [illegible] ఇన్ని రోజులకి [illegible]..."
పెళ్లైన నారాయణరావుకు సంతానం లేని లోటుని మాటలు [illegible] నారాయణరావు
[illegible] తీరింది. నవ్వే కరుణమయిన నారాయణ గొంతుకలో [illegible]
[illegible] ఆనందం [illegible] "అవునా. [illegible]..."
[illegible], చిరునవ్వు క్షణంపాటు ఆతని మొగం "........"

పాముతో చెలగాటం —ఫోటో: శ్రీ పి. రామారావు

[illegible] తెలిసిన [illegible] ఎక్కడికో [illegible]

* *

అంకురించిన [illegible] "[illegible]" [illegible] నారాయణరావు [illegible] [illegible] సంతానం [illegible] [illegible] సింగింది [illegible] [illegible] నారాయణరావు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] క్షణం కనుమరుగయితే [illegible] నిండుకొనేది.

* *

ఆశ అమాయకపు [illegible] దానే ఉపయోగించేవు [illegible] కోమల హృదయం [illegible] [illegible] ప్రభాకరం [illegible] [illegible] తరం అయింది. [illegible] [illegible] తండ్రి వాత్సల్యం [illegible] ప్రేమ రెండవ [illegible] [illegible] వలసిన ధర్మము [illegible] [illegible] అమాయకమైన [illegible] రెండిటి బలమైన ఆకర్షణ [illegible] ఆమె లేత హృదయం కంపించింది.

* *

ప్రభాకరం జీవితాన్ని ఆశాజ్యోతి వెలుగులతో నింపింది ముద్దుగా ఆమె "జ్యోతి" అని పిలిచే [illegible] [illegible] నిరాశ చెందేది. అకారణంగా [illegible] [illegible] అందర్నీ ఆలోచనలకు ఆలవాట్లయింది.

[illegible]....
"జ్యోతి"
"ప్రభా!..."
"ఎంతకాలం యిలా విధంగా దాగుడుమూతలు...?"
"నాన్నకు చెప్పేయ కూడదూ?..."

"ధైర్యం లేదు. నువ్వు నన్ను విడిచి ఒక క్షణం కూడా జీవించలేను..."

"నేను నిన్ను చూడకుండా ఒక్క క్షణం కూడ ఆగలేను."

"నేనూ అంతే...కాని పెద్దగా నేను, నీవే యుక్త వయస్సు వచ్చినవాళ్ళం కాదూ....?"

"నిజమే. మామయ్యగా రెండేళ్ళలో తప్పక వస్తారు. నీ కింకా ముందే వుంది. అమ్మా నాన్నకు తెలిస్తే ఇంకేమైనా వుందా..."

"నాకోసం అన్నీ త్యాగం చెయ్యడానికి సిద్ధపడాలి. నేను కావాలంటే!...."

"ఆ త్యాగం నీవే చేయమంటావా? మనం శాశ్వతంగా ఎడబాటు లేని జీవితం గడుపుదాం..."అంటూ అతను ఆమెను తన కౌగిలిలోనికి లాక్కోబోయాడు.

"మన వివాహం అయ్యేవరకూ తొందర ఎందుకు?" అంటూ ఆమె తప్పించుకొంది.

ఒదే సమయానికి నారాయణరావు ఎదుట ఆటంకం కలిగింది. ప్రభాకరం పెట్టె నీడల్లోకి మాయమయ్యాడు. ఆశ పెరటి తలుపువేసి గదిలోకి వచ్చింది.

"ఆ త్యాగం నీవే చేయమంటావా?" అనుక్షణం ఈ మాటలు ఆమె చెవుల్లో మారుమ్రోగేయి. స్త్రీత్వానికి మారుపేరు త్యాగం. కాని తండ్రి గతి? తను కనిపించకపోతే అతను భరించలేడు! పైగా వృద్ధాప్యము.

మరునాడు:

"ప్రభా!..."

"ఆశా!..."

"అన్నీ సిద్ధం చేసాను. రేపు రాత్రి బండికే... స్టేషన్ దగ్గర కలుసుకుందాము...రాత్రి పదకొండు గంటలకు."

"ధైర్యం లేదు."

ఆమె ఆవేదనను ప్రకటించింది.

"మనం నిర్ణయం ఒకసారి చేశాక...మనం భయపడవలసింది ఏమీ లేదు...నేను నీకు...నువ్వు నాకు... అదే మన ధైర్యము" అన్నాడు ప్రభాకరం.

ఆకాశం మేఘావృతమైనప్పటికి చంద్రోదయ సమయానికి దుమ్ముగా విద్యుద్దీపాలు ఆరిపోయేయి. నక్షత్రాల పంక్తిలో ఒంటరిగా వెలుగుతూన్న ఒక తార తెగి అనంతాకాశంలో అంతరించింది.

* *

మరునాడు:

రాత్రి పది గంటలకు పద్దెనిమిదేళ్ళ ఆశ జన్మదినోత్సవం మరునాడు ఎలా చెయ్యాలో ఎలా చేయ సంకల్పించేదో, ఏ ఒకే యమైన మరపు రాని ఒకే ఒక కారణంవల్ల ఇన్నాళ్ళ యీ ఉత్సవం చెయ్యలేదో చెబుతూనే నారాయణరావు నిద్రకు లొంగిపోయేడు.

ఆశ మనస్సులో చెలరేగుతున్న అలోచనల అర్థాలు మారాలు లేవు. అప్పుడే రగిలిన అగ్ని పర్వతంనుంచి వెలువడే దట్టమైన పొగలు...దుమ్ముగా ప్రకంపితమైన మహా సముద్రంలో పొంగి విరిగే అలలు...గాఢ మేఘ బంధురమైన ఆకాశమున్నట్టి మెరిసే మెరుపుల తటిల్లతలు ఆమె హృదయమును సంక్షోభింపచేసేవి. ఒకవంక తనమీదనే ఆశలు పెట్టుకొని ఉన్న ముదుసలి తండ్రి... మరొక వంక...తన ఆశలకి అవధిలయిన సంఘటన ఫలించే సమయము. అసాధ్యమయిన నిర్ణయము నకు ఆమె హృదయము ఆరాటపడింది. మానవత్వంలో నిర్మింపబడ్డ ఉన్న మానాభిమానం ఒక్కసారిగా ఆమెను మూర్ఛపరిచింది. స్వగతంలో తన విప్లవపూరిత రాగాలు తెలుపుతూ ఒక చీటి వ్రాసింది. దీపం ఆర్పివేసింది.

* *

రైలు అరగంట ఆలస్యమయింది. అన్ని కొద్ది మంది ప్రయాణీకులు స్టేషనులోనే కనిపెట్టుకుని చూస్తున్నారు. ఒకరి ముఖాలు మరొకరు పలుమార్లు ఇటూ అటూ తిరుగుతూన్న ఆశ హృదయంలోని కంపనం వారికి తెలియనే తెలియదు. బండి వస్తూన్నదని తెలుపుతూ గంట గణగణమని మ్రోగింది. ఆ మ్రోతకి ప్రయాణీకు లందరూ సంభ్రమీకరంగా నిట్టూర్చేరు. గాలితో కలిసిపోతున్న ఆ ఘంటా నినాదాలు ఆమె హృదయాంతరాళాల్లో ప్రతిధ్వనించేయి. రైలు ఆగింది. మళ్ళీ కదిలింది. శూన్యమైన ప్లాట్‌ఫారంతో ఆశ మాత్రం మిగిలిపోయింది. హృదయంలో నిండిన చీకటితో కలిసిపోతూన్న రైలువెనక ఎర్ర దీపాన్ని చూస్తున్నది.

ఆమెకు తెలియకుండానే ఆమె కాళ్ళు వెను తిరిగేయి. ఆమె మనస్సులో ఒక అగాధమైన చీకటి అలుముకుపోయింది. ఏవేవో ఆలోచనలు ఆమెను కలతపెడుతూ ఉండగానే ఆమె గృహానికి చేరుకుంది. అప్పుడే విడిచిన నిద్రలోంచి తండ్రి బయటకి వచ్చి కూతుర్ని చూస్తూ ఆమె బుగ్గలమీద ప్రేమగా తడుతూన్న చేతులు...ఆ తండ్రి సమక్షంలో సంభాషణలు ఆమె మనసు లోతులలోకి వెడలిన రాళ్ళవలె విస్మృతమైపోయేయి.

తీవ్రమైన ముడిగాడిని తెగ విగిలిన గుండె పదిలపరచుకున్నట్టు ఆమె తన యింటికి చేరింది.

గదిలో తన చీటీ చేతపట్టుకొని నిలబడిఉన్న తండ్రి కోపంగా చూస్తుంటే ఆమె దృష్టి పడినంతనే ఆమె పాదాలక్రింద భూమి విచ్చిపోయింది. *

ఆ దగ్గును అణచండి-ఆ గొంతుపుండుకు ఉపశమనం కలిగించి మాన్పండి-
రొమ్ము, శ్వాసకోశ బాధలను వెంటనే తొలగించండి

పెప్స్ సేవించండి.
PEPS
జగద్విఖ్యాతి గాంచిన
గొంతు, రొమ్ము టేబ్లెట్లు
మందు లమ్మేవారి అందరివద్దా లభిస్తాయి

పెప్స్ టేబ్లెట్లు గొంతు, రొమ్ము బాధోపశమనకారి రక సారములు కలవి. మీరు పెప్స్‌ను చప్పరించునపుడు ఈ సారములు ఆవిరిఅయి, మీ శ్వాసద్వారా గొంతుకలోనికి, శ్వాసమార్గం, శ్వాసకోశాలలోనికి పోయి వ్యాపిస్తాయి. ఇలా అవి సరాసరి మిమ్ము బాధించే భాగాలను చేరుకుంటాయి. అందుకే పెప్స్ అంత శక్తివంతమై, జగద్విఖ్యాతి గాంచినవి. పెప్స్ దగ్గులను అణచివేస్తాయి, గొంతుపుండు బాధను ఉపశమింపజేస్తాయి, కఫమును కోసివేసి, శ్వాసబాధను పోగొట్టగలవు. ఇన్ఫ్లుయెంజా, బ్రోంకైటిస్ చికిత్సకు ఇవి అమోఘమైనవి.
సోల్ ఏజంట్లు: దాదా అండ్ కో., 86, న్యూ యుప్పునాయకన్ వీధి, మద్రాసు-3.